

Arrest

nr. 79 247 van 16 april 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 22 februari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. HENDRICKX en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Georgisch staatsburger van Georgische origine te zijn, afkomstig uit Kaspi, Georgië. U woonde er samen met uw vrouw en kinderen bij uw ouders en had er een winkel. Sinds 2006 deed u beroep op de groep rond een man genaamd T. (...), een Osseet, voor de levering van levensmiddelen. In 2007 ontstonden er problemen tussen u en T. (...). U had T. (...) op voorhand betaald voor een bestelling, ongeveer 12500 dollar, maar hij leverde de gevraagde goederen niet. Via tussenpersonen liet u hem weten dat u uw geld of alsnog de gevraagd goederen (terug) wilde. Dit leverde echter niets op. Op 5 september 2007 liep u T. (...) en enkele van zijn mannen tegen het lijf. Er ontstond ruzie en T. (...) verwondde u met een mes. Hij vertelde u dat hij u geen geld schuldig was en

dat hij u evenmin nog goederen moest leveren. Na dit incident liet u hem met rust. In 2008 begon u leden van de Labour Party met uw minibus te vervoeren naar demonstraties. Op 9 augustus 2008 werd u als reservist gemobiliseerd omwille van het uitbreken van het conflict in Zuid-Ossetië. Uw eenheid kwam terecht in Djava, Zuid-Ossetië. Na enkele dagen echter vertrokken jullie terug naar Kaspi, waar ondertussen Russische troepen aanwezig waren. Na de oorlog vernam u van Osseten die in Kaspi woonden of er passeerden dat de broer van T. (...) was omgekomen tijdens de oorlog en dat hij u daarvoor verantwoordelijk hield. In november of december 2008 kreeg u ook telefoon van T. (...). Hij vertelde u hetzelfde en zei daarbij dat hij alles zou doen om de dood van zijn broer te wreken. U verbleef sindsdien op verschillende plaatsen. U vernam dat er geregeld een vreemde auto in jullie straat stond en dat onbekenden bij uw vrienden naar u informeerden. Sinds 2010 werd u daarenboven onder druk gezet door de politie om niet langer leden van de Labour Party naar demonstraties te vervoeren. Uiteindelijk besloot u Georgië te ontvluchten. Op 11 april 2011 vloog u vanuit Tbilisi naar Kiev, Oekraïne. Daar verbleef u enkele dagen bij een kennis van een vriend, die het vervolg van uw reis regelde. In de nacht van 13 april vertrok u richting België, waar u aankwam in de nacht van 17 op 18 april. U vroeg asiel aan bij de Belgische autoriteiten op 19 april 2011.

B. Motivering

U verklaarde uw land te hebben verlaten uit vrees voor een wraakactie van een zekere T. (...), een persoon van Ossetische origine met wie u in de periode 2006-2007 een zakenrelatie had gehad en die u geld schuldig was. Tijdens het Georgisch-Zuid-Ossetisch conflict in augustus 2008 werd zijn broer gedood en T. (...) hield u hiervoor verantwoordelijk. (CGVS d.d.24/01/2012, p.8) Daarnaast zou u ook onder druk zijn gezet door de politie opdat u zou stoppen met het vervoeren van sympathisanten en leden van de Labour Party naar manifestaties. (CGVS, p.15)

Op basis van uw verklaringen dient echter te worden besloten dat u niet aannemelijk maakt dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming bestaat.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uw verklaringen met betrekking tot de problemen die u zou hebben gekend met T. (...) op een aantal belangrijke punten onaannemelijk vaag waren. Zo kende u noch de achternaam van T. (...), noch de voor- en/of achternaam van diens broer. (CGVS, p.13) Beide personen vormen de kern van uw asielrelaas. Dat u deze gegevens niet zou kennen, terwijl u met T. (...) naar eigen zeggen een jaar lang een vertrouwensvolle zakenrelatie had (CGVS, p.7) en u van andere Osseten in Kaspi vernam dat de broer van T. (...) was gedood in zijn huis tijdens de oorlog en T. (...) u daarvoor verantwoordelijk hield (CGVS, p.12, 13), is geenszins aannemelijk te noemen.

Verder kon u het telefoongesprek met T. (...), waarin hij u persoonlijk beschuldigde verantwoordelijk te zijn voor de dood van zijn broer, slechts vaagweg situeren in de tijd. U verklaarde dat dit "misschien in november of december [2008]" was. (CGVS, p.13) Dat u dit voor uw asielrelaas cruciale feit niet accurater in de tijd kan plaatsen, is eveneens weinig aannemelijk te noemen.

Daarnaast bleek u slechts zeer weinig op de hoogte te zijn van de omstandigheden waarin T. (...)’s broer omgekomen was. U kon enkel zeggen dat hij in zijn huis gedood was. (CGVS, p.13) Gelet op het feit dat zijn dood een cruciale rol speelt in uw asielrelaas, zijn dergelijke vage verklaringen niet aannemelijk te noemen. Bovendien stelde u hierbij nog dat u hierin niet in geïnteresseerd was. (CGVS, p.13) Een dergelijke houding, aangaande feiten die de kern van uw asielrelaas uitmaken, valt geenszins te rijmen met een gegronde vrees voor vervolging.

Aan deze vaststellingen moet nog zwaarder worden getild aangezien u evenmin een afdoende antwoord kon bieden op de vraag waarom T. (...) besloten zou hebben dat u verantwoordelijk was voor zijn dood. U verwees enkel in zeer algemene termen naar de mentaliteit van bepaalde etnische groepen (o.a. bergvolkeren) en u bleek evenmin te weten of er een verband was met uw deelname aan de oorlog. (CGVS, p.13-14) Indien er wraak zou afgekondigd zou zijn tegen u, mag verwacht worden dat u toch beter op de hoogte zou zijn van de aanleiding hiertoe, te meer daar u beweerde het slachtoffer in kwestie niet eens te kennen (CGVS, p.13). Bovendien had u na diens dood nog minstens één keer contact met T. (...) en hoorde u al eerder van de wraak die T. (...) wilde nemen van Osseten in Kaspi. (CGVS, p.12)

Eerder in het gehoor had u nog wel aangegeven dat uw aanwezigheid in de conflictzone, en meer bepaald in de omgeving van Java (waar de broer van T. (...) woonde) de familie van het slachtoffer had doen besluiten dat u zijn dood had geregeld. (CGVS, p.8) Gelet op informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, is dit uw vermeende aanwezigheid in de buurt van Java echter niet geloofwaardig te noemen. Voormelde informatie betreft het rapport over de oorlog in augustus 2008 van de Independent International Fact-Finding Mission on the Conflict in Georgia, opgericht door de Europese Raad. Naast objectieve observaties bevat het rapport onder andere de beschrijving van de feiten door de Georgische en Russische zijde. Uit dit rapport blijkt onder andere dat Georgische grondtroepen de

aanval openden op Tskhinvali, Zuid-Ossetië, in de ochtend van 8 augustus en een groot deel van de stad en dorpen in de omgeving die dag innemen; dat ze er niet in slaagden om de weg ten noorden van Tskhinvali (richting Java) in te nemen; dat ze zich op 8 augustus 's avonds al uit het grootste deel van Tskhinvali hadden teruggetrokken; en dat tegen middernacht op 10 augustus bijna alle Georgische troepen al uit Zuid-Ossetië waren teruggetrokken. In het rapport wordt bovendien geen enkele melding gemaakt van een Georgische militaire aanwezigheid in Java tijdens het conflict. Bijgevolg kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaring als zou u in de buurt van Java geposteerd zijn van 10 tot 12 of 13 augustus 2008 en als zouden Georgische troepen het centrum van Java bereikt hebben (CGVS, p.11, 12).

In de mate dat er nog geloof gehecht kan worden aan de door u verklaarde problemen met T. (...), dient bovendien te worden besloten dat u mogelijk over een veilig verblijfsalternatief in uw land van herkomst had kunnen beschikken. Uit uw verklaringen blijkt dat de actor van vervolging één individu is. Gevraagd of u elders in Georgië niet in veiligheid had kunnen wonen, stelde u enkel dat Georgië geen groot land is en dat u in ieder geval gevonden zou worden. Gevraagd hoe T. (...) u elders in Georgië terug zou vinden, verklaarde u dat er overal in Georgië Osseten wonen, dat het via contacten gemakkelijk te achterhalen is waar iemand woont en dat geruchten zich gemakkelijk verspreiden. Dit kan niet volstaan als verklaring. De loutere aanwezigheid van Osseten in Georgië betekent niet zonder meer dat men zou weten wie u bent of waar u vandaan komt, noch dat een persoon uit Zuid-Ossetië u zou zoeken. Voorts dient vastgesteld te worden dat u na het vermeende dreigement van T. (...), in november of december 2008 (CGVS, p.13), nog bijna 2.5 jaar in Georgië hebt verbleven. U stelde dat u bij vrienden verbleef of in jagershutten. Het feit dat u in deze periode zelf geen problemen zou hebben gekend (CGVS, p.14), ondermijnt verder de aannemelijkheid van uw verklaring als zou T. (...) u overal in Georgië kunnen vinden. U verwees hierbij ook nog naar het handgeschreven briefje dat uw vrouw aan jullie huis zou hebben gevonden. Echter, dit briefje kan geenszins volstaan als bewijs van de door u verklaarde problemen of de mogelijkheden van T. (...) om u te vinden. U stelde niet te weten wie de auteur was, hetgeen evenmin blijkt uit de brief. Evenmin blijkt uit de brief hoe de auteur vernomen zou hebben van uw problemen en van uw vertrek. De bewijswaarde van een dergelijke (anonieme) brief is uiterst beperkt en kan geenszins opwegen tegen de eerder gedane vaststellingen.

Wat betreft de door u verklaarde problemen omwille van het vervoeren van sympathisanten en leden van de Labour Party, ten slotte, dient vooreerst vastgesteld te worden dat uw verklaringen ter zake erg vaag waren. Zo kon u zich niet concreet herinneren in welk jaar de problemen met de autoriteiten zouden zijn begonnen en kon u evenmin zeggen in welke maand in 2010 u telefonisch bedreigd werd, terwijl u na dit telefoongesprek niet langer uw hulp aanbood aan de Labour Party. (CGVS, p.16) Dat u dergelijke belangrijke feiten niet accurater zou kunnen situeren in de tijd is niet aannemelijk te noemen indien u werkelijk een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren. U verwees naar geheugenproblemen en het feit dat u medicatie moet nemen. Echter, deze verklaring is geenszins afdoende. Uit het verslag van het gehoor op het Commissariaat-generaal blijkt dat u eerder in het gehoor op geen enkel moment geheugenproblemen hebt ingeroepen en dat u andere feiten wel accuraat kon situeren in de tijd. Bovendien hebt u evenmin een medisch of psychologisch attest neergelegd die geheugenproblemen objectief attesteren.

Voor zover er geloof gehecht kan worden aan voormelde problemen, dient bovendien te worden besloten dat deze niet hebben geleid tot een gegronde vrees voor vervolging in uw hoofde. U verklaarde immers dat enkel het probleem dat u zou hebben gekend met T. (...) u ertoe had aangezet om het land te verlaten. U stelde hierbij uitdrukkelijk dat u, als u enkel de problemen omwille van uw hulp aan de Labour Party had gekend, Georgië niet verlaten zou hebben. Daarnaast verklaarde u, gevraagd wat u zou vrezen bij een eventuele terugkeer naar Georgië, enkel te vrezen dat u vermoord zou worden door of in opdracht van T. (...). (CGVS, p.15, 17)

De door u neergelegde documenten vermogen niet om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De kopie van uw internationaal paspoort, uw rijbewijs, uw geboorteakte, uw huwelijksakte, het certificaat van uw kerkelijk huwelijk en uw diploma's bevatten enkel gegevens betreffende uw identiteit, burgerlijke staat en academische loopbaan die door mij niet in twijfel getrokken worden. Uw militair boekje en de toelating voor het dragen van een wapen hebben enkel betrekking op uw verplichte legerdienst in de jaren 90 (CGVS, p.5) zodat zij geen objectief bewijs kunnen vormen van de door u verklaarde problemen. Uw militaire identiteitskaart, geldig tot 2 oktober 2012, het certificaat van de gevolgde gevechtstraining in 2007 en de naamplaatjes vormen een begin van bewijs dat u reservist was. Echter, geen van deze stukken toont objectief aan dat u tijdens het conflict van augustus 2008 effectief ingezet werd en/of dat u actief was in de buurt van Java. Het attest van uw werkgever (een pluimveebedrijf) vermeldt volgens u enkel de periode dat u er werkte en de functie die u er uitoefende. (CGVS, p.5) Bijgevolg vormt ook dit stuk geen begin van bewijs van de door u verklaarde problemen. De geboorteaktes van uw kinderen, uw echtgenote en uw ouders, en de identiteitskaarten van uw ouders bevatten enkel identiteitsgegevens die door mij niet in twijfel getrokken worden. De foto van uw kinderen

bevat evenmin informatie die relevant is voor de door u verklaarde problemen. De enveloppe ten slotte, toont enkel aan dat er bepaalde zaken naar u werden verstuurd vanuit Georgië. De inhoud ervan kan echter niet nagegaan worden. De handgeschreven brief werd eerder reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen en van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel. Verzoekende partij meent tevens dat door verwerende partij een manifeste appreciatiefout werd gemaakt.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3. Waar verzoekende partij met betrekking tot het zich niet kunnen herinneren of het niet weten van bepaalde wezenlijke elementen van het door haar voorgehouden asielrelaas betoogt dat zij verward overkomt door het nemen van narcotische pijnstillers, stelt de Raad evenwel vast dat verzoekende partij geen medisch attest bijbrengt waaruit blijkt dat haar cognitief geheugen ingevolge het nemen van voormelde medicatie dermate is aangetast zodat zij in de onmogelijkheid is een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. De door verwerende partij vastgestelde onwetendheden betreffende wezenlijke elementen van het voorgehouden asielrelaas blijven derhalve onverminderd overeind.

2.2.4. Het niet kennen van de familienaam van T. poogt verzoekende partij te vergoelijken door te stellen dat deze zakenrelatie slechts oppervlakkig was. De Raad oordeelt evenwel dat een zakenrelatie die niet een eenmalige transactie betrof, doch zich uitspreidde over de jaren 2006 en 2007 waarbij sprake is van bedragen van 12500 dollar niet als een oppervlakkige zakenrelatie kan worden bestempeld. Bovendien gaat verzoekende partij voorbij aan de motivering dat zij ook via andere Osseten in Kaspi vernam dat de broer van T. was gedood in zijn huis tijdens de oorlog en T. haar daarvoor verantwoordelijk hield, wat het mede volstrekt ongeloofwaardig maakt dat verzoekende partij niet in kennis zou zijn van de familienaam van T. en diens broer. Laatgenoemde motivering wordt door verzoekende partij ongemoeid gelaten en derhalve als onbetwist en vaststaand beschouwd.

2.2.5. Waar verzoekende partij stelt dat T. haar verantwoordelijk acht voor de dood van zijn broer daar zij op datzelfde moment eveneens in Java was, wijst de Raad erop dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft. Verzoekende partij weerlegt met geen enkel concreet argument de uitgebreide motivering van verwerende partij waarom zij op het door haar voorgehouden ogenblik als militair nooit in Java kan zijn geweest.

2.2.6. Met betrekking tot de opmerking van verzoekende partij dat dient te worden rekening gehouden met de persoonlijkheid en de capaciteiten van de betrokkene en dat desgevallend een aangepaste vraagstelling aan de orde kan zijn, stelt de Raad vast dat verzoekende partij op generlei wijze aanduidt met welk element van haar persoonlijkheid of met welke aan haar geëigende capaciteiten door verwerende partij bij de vraagstelling tijdens het gehoor geen rekening werd gehouden en welke vragen derhalve op een andere manier hadden dienen te worden gesteld. Voormelde algemene wetenschap dat met de persoonlijkheid van het individu dient te worden rekening gehouden wordt door verzoekende partij op generlei wijze op haar persoonlijke situatie betrokken.

2.2.7. Het volstrekt ongeloofwaardig bevinden van het asielrelaas met betrekking tot wezenlijke elementen van dit relaas verhindert terecht verzoekende partij de status van vluchteling met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet toe te kennen.

2.2.8. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer bepaald met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont niet aan dat er heden in Georgië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert. In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.9. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat het asielrelaas van verzoekende partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.2.10. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 15 en 16)

en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal van 24 januari 2012 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Het zorgvuldigheidsbeginsel is derhalve niet geschonden.

2.2.11. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.12. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizend en twaalf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT